

PC. 5

**CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
HOTĂRÂRE**

**privind punerea în aplicare a Deciziei civile nr. 473/29.01.2016 a Curții de
Apel București**

Având în vedere Expunerea de motive a Primarului General și Raportul de specialitate al Direcției Managementul Resurselor Umane nr.....;

În aplicarea prevederilor Deciziei civile nr. 473/29.01.2016 a Curții de Apel București, înregistrată la Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane cu numărul 1932/02.03.2016;

Ținând cont de prevederile art.2 alin.(2) și alin. (2.1) din Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr.305/2013;

Potrivit prevederilor Legii – cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

Văzând avizul comisiilor de specialitate ale Consiliului General al Municipiului București;

În temeiul art. 36 alin. (1) , alin. (2) lit. a) și alin.(3) lit. b) și art 45 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare ;

**CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
HOTĂRĂȘTE:**

Art.I. Se majorează numărul total de posturi al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane de la 379 de posturi la 380 de posturi (din care 24 de posturi conducere) prin înființarea unui post de șef serviciu (S), gradul II, ca urmare a punerii în aplicare a Deciziei civile nr. 473/29.01.2016 a Curții de Apel București.

Art.II. În aplicarea Art. I, se înființează Serviciul juridic, contencios administrativ, cauze comerciale, în subordinea directorului, conform anexei 1 și 2 la prezenta hotărâre.

Art.III. Statul de funcții și Regulamentul de organizare și funcționare ale Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane , prevăzute în Anexele 4a și 4b la Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 305/2013, precum și art. 2 alin.(2) și alin. (2.1) din Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 305/2013, se modifică și se completează în consecință conform Art. I și Art. II.

Art. IV. Celelalte prevederi ale Hotărârii CGMB nr. 305/2013 rămân neschimbate.

Art.V. Direcțiile din cadrul aparatului de specialitate al Primarului General și Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,

**SECRETAR GENERAL
AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**

Anexa nr. 1 la H.C.G.M.B nr.....

STAT DE FUNCȚII AL SERVICIULUI JURIDIC, CONTENCIOS ADMINISTRATIV, CAUZE COMERCIALE
din cadrul ADMINISTRAȚIEI CIMITERELOR ȘI CREMATORIILOR UMANE

Nr. crt.	Compartimentul	Nivel studii	Grad/Treaptă	Clasa	Nr. post	Anexa la L284/2010 în baza căreia se stabilește salariul de bază
	Funcția					
1	2	3	4	5	6	7
SERVICIUL JURIDIC, CONTENCIOS ADMINISTRATIV, CAUZE COMERCIALE						4
1	Șef serviciu	S	II	74	1	Anexa I cap.II A1a
2	Consilier juridic	S	IA	48	1	Anexa I cap.II A1b
3	Consilier juridic	S	IA	48	1	Anexa I cap.II A1b
4	Referent	M	IA	21	1	Anexa I cap.II A1b
	TOTAL				4	Anexa I cap.II A1b
	din care de conducere				1	

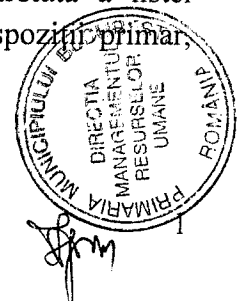

Art.I Anexa nr. 4a la H.C.G.M.B nr. 305/2013 - Regulamentul de Organizare și Funcționare al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, se modifică și se completează, după cum urmează:

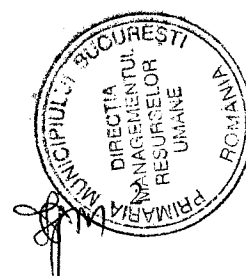
a) După art.22 se introduce art. 22¹, având următorul cuprins:

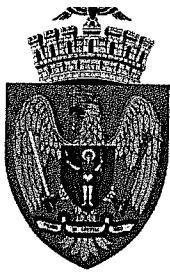
Art. 22¹ Serviciul juridic, contencios administrativ, cauze comerciale este în subordinea directorului și are următoarele atribuții:

- a) reprezintă interesele instituției în fața instanțelor judecătorești, altor organe de jurisdicție, organelor de urmărire penală, notariatelor, precum și în raporturile cu persoanele juridice și persoanele fizice în baza delegației dată de conducerea instituției;
- b) operează evidența proceselor în instanță și modul de soluționare a cauzelor asistate în registrul existent;
- c) asigură întocmirea de întâmpinări, formulări de apeluri, recursuri, redactarea de acțiuni judecătorești, promovarea căilor extraordinare de atac, răspunsuri la adrese și la interogatorii, repartizate spre soluționare de către conducere;
- d) asigură obținerea copiilor de pe hotărârile definitive și/sau irevocabile;
- e) ține evidența cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești competente;
- f) arhivează și păstrează dosarele în care Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane a fost parte;
- g) pune în aplicare hotărârile judecătorești în colaborare cu compartimentele de specialitate;
- h) redactează răspunsuri la petițiile și memoriile repartizate spre soluționare de către conducere;
- i) depune diligențele prevăzute de lege pentru buna conducere a proceselor în care Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane este parte;
- j) avizează decizii, regulamente, ordine și instrucțiuni, doar la solicitarea conducerii instituției ;
- k) asigură întocmirea, elaborarea, aplicarea și distribuirea controlată a listei documentelor externe aplicabile (hotărâri, legi, ordonanțe, dispoziții primar, hotărâri ale CGMB etc), în cadrul instituției;

- l) asigură și răspunde de elaborarea, comunicarea și actualizarea procedurilor de sistem și operaționale, în domeniul său de activitate;
- m) răspunde de întocmirea fișei postului și a fișelor performanțelor profesionale individuale pentru salariații din subordine;
- n) pregătește documentele din activitatea serviciului în vederea predării acestora la Biroul comunicare, informare, arhivare, pentru care întocmește și redactează liste de inventariere și procese verbale de predare primire;
- o) asigură aplicarea prevederilor Codului etic și a regulilor de conduită de către personalul contractual din subordine;
- p) păstrează confidențialitatea datelor cu caracter personal în conformitate cu Legea nr.677/2001, cu modificările și completările ulterioare;
- q) asigură măsurile și răspunde de organizarea sănătății și securității muncii, precum și de măsurile de prevenire și stingere a incendiilor în cadrul serviciului;
- r) îndeplinește și alte sarcini dispuse de conducerea instituției, în domeniul său de activitate.

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Primar General

EXPUNERE DE MOTIVE

la proiectul de hotărâre privind punerea în aplicare a Deciziei civile nr. 473/29.01.2016 a Curții de Apel București

În conformitate cu prevederile art. 36 alin. (1) și (2) lit. a), alin. (3) lit.b), precum și art.45 alin. (1) din Legea Administrației Publice Locale nr. 215/2001, republicată cu modificările și completările ulterioare, Consiliul General al Municipiului București aprobă, la propunerea Primarului General, în condițiile legii, organigrama, statul de funcții, numărul de posturi și regulamentul de organizare și funcționare ale instituțiilor și serviciilor publice de interes local al municipiului București.

Prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 305/2013 privind punerea în aplicare a prevederilor Ordonanței de Urgență nr. 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale, a numărului de posturi și reducerea cheltuielilor la instituțiile și autoritățile publice din subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor la aparatul de specialitate al Primarului general, aparatul permanent de lucru al CGMB și la serviciile/ instituțiile publice de interes local al Municipiului București - art. 2 alin.(2), alin.(2.1), au fost aprobate numărul total de posturi, precum și structura funcțională rezultată, transpusă în statul de funcții și Regulamentul de organizare și funcționare corespunzătoare Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, conform Anexelor 4.a. și 4.b.

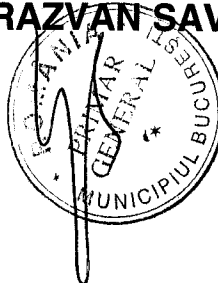
Ținând cont de prevederile art. 61 (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care primarul conduce serviciile publice locale și având în vedere Decizia civilă nr. 473/29.01.2016 a Curții de Apel București, înregistrată la Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane cu numărul 1932/02.03.2016, se solicită înființarea postului de Șef serviciu (S), gradul II, precum și a Serviciului juridic, contencios administrativ, cauze comerciale, în subordinea directorului.

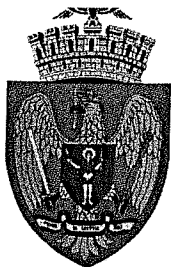
În acest sens se propune majorarea numărul total de posturi al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane de la 379 de posturi la 380 de posturi, din care 24 de posturi de conducere.

În consecință, se propune modificarea și completarea Statului de funcții și Regulamentului de organizare și funcționare ale Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, prevăzute în Anexele 4a și 4b la Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 305/2013, precum și art.2 alin.(2) și alin. (2.1) din Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 305/2013.

Ținând seama de cele de mai sus, se propune Consiliului General al Municipiului București, spre dezbatere și aprobare, proiectul de hotărâre

PRIMAR GENERAL
IOAN - RAZVAN SAVA

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Direcția Managementul Resurselor Umane

Nr. 2814 / 1 / 24-03-2016

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
DIRECȚIA ASISTENȚĂ TEHNICĂ ȘI JURIDICĂ
Nr. <u>1512</u>
20.....LUNA <u>25</u> MAR. 2016

MUNICIPIUL BUCUREȘTI
CABINET SECRETAR GENERAL
Nr. <u>1283/6</u>
20.16.LUNA <u>03</u> ZIUA <u>25</u>

RAPORT DE SPECIALITATE

la proiectul de hotărâre privind punerea în aplicare a Deciziei civile nr. 473/29.01.2016 a Curții de Apel București

Conform prevederilor art. 36 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. b) și art.45 alin(1) din Legea administrației publice nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul General al Municipiului București aprobă, în condițiile legii, la propunerea Primarului General, organizarea și statul de funcții ale serviciilor publice de interes local.

Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane este un serviciu public de interes local, cu personalitate juridică, înființată prin Hotărârile Consiliului Local nr.72/1992, 66/1993 și 83/1993, finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul local al Municipiului București.

Pentru punerea în aplicare a Deciziei civile nr. 473/29.01.2016 a Curții de Apel București, înregistrată la Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane cu nr. 1932/02.03.2016, Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane a solicitat prin adresa nr. 2468/22.03.2016, înregistrată la Direcția Managementul Resurselor Umane cu nr. 2739/22.03.2016 următoarele:

1. Majorarea numărului total de posturi al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane de la 379 de posturi la 380 de posturi (din care 24 de conducere) prin înființarea Serviciului juridic, contencios administrativ, cauze comerciale, în subordinea directorului unui post de șef serviciu (S), gradul II.
2. Modificarea și completarea Anexei nr.4a la Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr.305/2013- Statul de funcții al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, prin înființarea Serviciului juridic, contencios administrativ, cauze comerciale care va avea următoarele posturi :
 - a) Șef serviciu (S), gradul II, clasa de salarizare 74, Anexa I Cap.II A1a din Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;
 - b) Consilier juridic (S), grad profesional IA, clasa de salarizare 48, Anexa I cap.II A1b din Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, mutat de la poziția 13 în statul de funcții, post ocupat;
 - c) Consilier juridic (S), grad profesional IA, clasa de salarizare 48, Anexa I cap.II A1b din Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, mutat de la poziția 45 în statul de funcții, post ocupat temporar;
 - d) Referent (M), treapta profesională IA, clasa de salarizare 21, Anexa I cap.II A1b din Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, mutat de la poziția 14 în statul de funcții , post vacant.

3. Modificarea și completarea Anexei nr.4b la Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr.305/2013 – Regulamentul de organizare și funcționare al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, prin adăugarea Serviciului juridic, contencios administrativ, cauze comerciale.

Statul de funcții al Serviciului juridic, contencios administrativ, cauze comerciale cuprinde un număr de 4 posturi, din care 1 post de conducere și este prezentat în Anexa nr. 1 la proiectul de hotărâre.

Regulamentul de Organizare și Funcționare al Serviciului juridic, contencios administrativ, cauze comerciale cuprinde detaliat atribuțiile serviciului din cadrul structurii organizatorice și este prezentată în Anexa nr. 2 la proiectul de hotărâre.

În consecință, se propune modificarea și completarea art.2 alin.(2) și alin. (2.1), precum și anexele 4a și 4 b din Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr.305/2013.

Având în vedere cele de mai sus, se prezintă alăturat proiectul de hotărâre.

DIRECTOR EXECUTIV
GETA DRAGOI

SEF SERVICIU
CARMEN IGNEA

Intocmit Carmen RADU
Redactat într-un exemplar

CIA Nr. 143/02.03.2016

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Splaiul Independenței nr.5, Cod postal 050091, București, Sector 4
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

MIRZA IONESCU M

ABV Nr. 1932
Anul 2016 luna 03 ziua 02

Destinatar:
ADMINISTRAȚIA CIMITIRELOR ȘI
CREMATORIILOR UMANE
București, cu sediul procesual ales în
București, str. Intrarea Serelor nr.1,
sector 4.

CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI
Administrația
Cimitirelor și
Crematoriilor
Umane
DIRECTOR

DOȘARUL NR. 6106/3/2014
Materie: Lucru de muncă
Stadiul procesual al dosarului: Apel
Obiectul dosarului: contestație decizie de concediere despăgubire
Complet: s7 c.3a as-lm

**COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ**
NR. 473/2016 DIN DATA DE 29 Ianuarie 2016

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 473/2016, pronunțată la data de 29 Ianuarie 2016, de către CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE.

S. PRESEDINTE
(stampila)
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

Semnătura grefier,

M.C. 29.02.2016 13:33:50

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI
SOCIALE

Dosar nr.6106/3/2014 (Număr în format vechi 5032/2015)

Decizia Civilă Nr. 473

Ședința publică din data de 29 Ianuarie 2016

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE **Nadia Raluca Ilie**
JUDECĂTOR Silvia Georgiana Ignat
GREFIER Mihaela Colindeață

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de către apelanta-pârâtă **Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane**, împotriva sentinței civile nr.7217/30.06.2015, pronunțate de Tribunalul București – Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr. 6106/3/2014, în contradictoriu cu intimatul-reclamant **Coruț Laurențiu Ștefan** și cu intimatul-pârât **Consiliul General al Municipiului București**, cauza pe fond având ca obiect „contestație împotriva deciziei de concediere”.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns intimatul-reclamant Coruț Laurențiu Ștefan, prin avocat Ilie Ionelia Narcisa, cu împuternicire avocațială de reprezentare atașată la fila 18 dosar apel, emisă în baza contractului de asistență juridică încheiat sub nr. 1376684 din 16.10.2015, lipsind apelanta-pârâtă Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane și intimatul-pârât Consiliul General al Municipiului București.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, după care,

Intimatul-reclamant, prin avocat, interpelat fiind, arată că nu are cereri, chestiuni prealabile de formulat, excepții de invocat sau înscrisuri noi de atașat.

Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părții intimată prezente în combaterea motivelor de apel deduse judecății.

Intimatul-reclamant, prin avocat, având cuvântul, solicită admiterea contestației, cu consecința respingerii apelului, ca nefondat, pentru motivele pe larg arătate pe cale de întâmpinare, cu consecința menținerii hotărârii judecătorești atacate, pronunțate de Tribunalul București. În completarea celor pe larg arătate, intimatul-reclamant, prin avocat, solicită să fie reținute în cauză și dispozițiile prev. de art. 79 din Codul muncii, angajatorul neputându-se prevala de alte motive decât de cele care au fost avute în vedere la desfacerea contractului de muncă, respectiv de cele reținute prin decizia nr. 77 și, respectiv, decizia nr. 195. Ca atare, reclamantul, la rândul său, înțelege să se prevaleze de dispozițiile prev. de art. 272 și 273 din Codul muncii, mai precis, solicită să se constate că angajatorul obligat fiind să facă dovada caracterului serios și real al desfacerii contractului de muncă, în speță acesta nu a făcut o astfel de dovadă, fapt ce impune respingerea apelului, ca nefondat, cu cheltuieli de judecată conform dovezilor atașate la dosarul cauzei.

Curtea, în temeiul dispozițiilor prev. de art.394 alin.(1) din Codul de procedură civilă, declară închise dezbaterile și reține cauza în vederea soluționării.

CURTEA,

Asupra apelului de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale sub nr.6106/3/2014 reclamantul CORUT LAURENTIU ȘTEFAN, a chemat în judecată pe ADMINISTRAȚIA CIMITIRELOR SI CREMATORIILOR UMANE BUCUREȘTI și pe CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să se dispună anularea deciziei nr.77/22.01.2014 de desfacere a contractului de muncă nr.140/22.02.2006 încheiat între reclamant și intimat; să se dispună repunerea părților contractuale în situația anterioară emiterii deciziei de desfacere a contractului de muncă, în sensul reintegrării contestatorului în funcția și postul deținut anterior emiterii deciziei atacate, având aceleași drepturi din contractul individual de muncă și contractul colectiv; obligarea părții la plata drepturilor salariale indexate, majorate și actualizate și a tuturor drepturilor cuvenite reclamantului de la data emiterii deciziei atacate până la reintegrarea efectivă în muncă, potrivit normelor salariale și a contractului individual de muncă; obligarea părții la plata unei despăgubiri cu drepturile salariale indexate, majorate și actualizate și a tuturor drepturilor cuvenite reclamantului, de la data emiterii deciziei atacate până la reintegrarea efectivă în muncă; obligarea părții la plata tuturor cheltuielilor de judecată ocazionate cu acest proces, în baza art.453 Cod pr.civila.

Prin sentința civilă nr.7217/30.06.2015, pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr. 6106/3/2014 a fost admisă în parte acțiunea privind pe reclamant CORUȚ LAURENȚIU ȘTEFAN, în contradictoriu cu pârâții ADMINISTRAȚIA CIMITIRELOR ȘI CREMATORIILOR UMANE BUCUREȘTI, CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI.

A fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a Consiliului General al Municipiului București și respinge pe cale de consecință acțiunea față de acest parat.

A fost anulată decizia nr. 195/19.02.2014.

A fost dispusă reintegrarea contestatorului în postul și funcția deținute anterior concedierii.

A fost obligată intimata la plata către contestator a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și actualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul de la data concedierii și până la data reintegrării efective.

A fost respinsă cererea de anulare a notificării nr 77/22.01.2014 ca inadmisibilă.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut că:

Asupra excepția lipsei calității procesuale pasive a Consiliului General al Municipiului București instanța a constatat ca este întemeiată și a respins pe cale de consecință acțiunea față de acest parat. Conform art.267 din Codul muncii, calitatea procesuală pasivă este deținută exclusiv de către angajator, parata Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane București.

Reclamantul a fost salariatul paratei Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, deținând funcția de șef serviciu juridic, contencios administrativ și cauze comerciale în cadrul Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane în baza contractului individual de muncă nr. 140/22.02.2006.

Prin decizia nr. 85/13.02.2009 reclamantul a fost concediat disciplinar. Prin Sentința civilă nr. 4525/26.05.2010 pronunțată de Tribunalul București secția a VIII a conflicte de munca și asigurări sociale, rămasă definitivă prin nerecurare a fost admisă în parte contestația reclamantului Coruț Laurențiu Ștefan împotriva deciziei menționate, parata fiind obligată la reintegrarea reclamantului pe postul și funcția deținută anterior emiterii deciziei anulate, la plata unei despăgubiri egale cu drepturile salariale indexate, majorate și actualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat de la data concedierii și până la reintegrarea efectivă.

Sentința civilă nr. 4525/26.05.2010 pronunțată de Tribunalul București secția a VIII a conflicte de munca și asigurări sociale este pusă în executare cu o întârziere de peste 3 ani, la data de 22.01.2014, parata emițând decizia nr. 77/22.01.2014 prin care dispune reintegrarea contestatorului în funcția de șef serviciu juridic contencios administrativ. Prin aceeași decizie contestatorul este notificat în sensul desființării aceluiași post, acordându-i-se un preaviz în perioada 22.01.2014-18.02.2014.

La data de 19.02.2014 este emisă decizia nr. 195 de încetare a contractului individual de muncă al reclamantului, înregistrat sub nr. 140/22.02.2006 în baza prevederilor art. 65 din Codul Muncii coroborate cu prevederile art. 2 alin. 2.1. din HCGMB nr. 305/2013, ca urmare a desființării locului de muncă.

În motivarea deciziei nr. 195/19.02.2014 se retine ca desființarea postului a fost dispusa prin HCGMB nr 305/2013 care pune în aplicare prevederile OUG 77/2013. Astfel, conform art. 2 din alin 2 se aproba reducerea numărului total de posturi al ACCU(Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umâne) de la 405 posturi la 379 posturi și majorarea numărului posturilor de conducere de la 23 la 24 posturi, prin înființarea postului de conducere de șef serviciu juridic contencios administrativ cauze comerciale, pentru punerea în aplicare a sentinței civile nr 4525/2010, iar conform art. 2 alin 2.1 : se aproba reducerea numărului posturilor de conducere al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umâne București de la 24 de posturi la 23 posturi, în aplicarea art. 3 alin 3 lit. b, 4 și 6 din OUG nr 77/2013.

La data de 21.02.2014 contestatorul înregistrează pe rolul acestei instanțe contestația împotriva măsurii concedierii, arătând ca textul legal în baza căruia a fost emis preavizul nr 77/22.01.2014 este neconstituțional, ca nu există o cauză reală și serioasă a desființării postului sau și ca nu este îndeplinită nici condiția desființării efective nefiind posibil ca înființarea și desființarea postului său în aceeași zi să se reflecte într-o organigramă aprobată potrivit dispozițiilor legale.

Dispozițiile art. 266 C.muncii, definesc obiectul jurisdicției muncii, ca fiind soluționarea conflictelor de muncă cu privire la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractelor individuale sau, după caz, colective de muncă prevăzute de prezentul cod, precum și a cererilor privind raporturile juridice dintre partenerii sociali, stabilite potrivit prezentului cod”.

Categoriile de cereri referitoare la soluționarea conflictelor de muncă care pot fi formulate în justiție sunt enumerate limitativ în art. 268 alin 1 din Codul Muncii, respectiv art. 211 din Legea 62/2011 și se clasifică în: contestații împotriva măsurilor unilaterale de executare, modificare, suspendare sau încetare a contractului individual de muncă, inclusiv angajamentele de plată a unor sume de bani, constatarea nulității unui contract individual de muncă, acțiuni în pretenții privind despăgubirile pentru pagubele cauzate și restituirea unor sume care au format obiectul unor plăți nedatorate.

Astfel, cenzurarea legalității notificării preavizului se realizează exclusiv în contextul contestării deciziei de concediere, acesta fiind actul emis de angajator în scopul încetării raporturilor de muncă. Pentru aceste considerente, instanța a respins primul capăt de cerere, având ca obiect anularea deciziei nr 77/22.01.2014 ca inadmisibil.

Cu privire la decizia nr. 195/19.02.2014, Tribunalul a reținut următoarele:

Potrivit art.76 alin.1 din Codul Muncii, decizia de concediere se comunică salariatului în scris și trebuie să conțină în mod obligatoriu: a) motivele care determină concedierea; b) durata preavizului; c) criteriile de stabilire a ordinii de prioritate, conform art. 69 alin. (2) lit. d), numai în cazul concedierilor colective; d) lista tuturor locurilor de muncă disponibile în unitate și termenul în care salariații urmează să opteze pentru a ocupa un loc de muncă vacant, în condițiile art. 64.e) termenul de contestare și instanța la care poate fi contestată.

Din dispozițiile legale menționate, instanța reține ca decizia contestată, concretizând măsura concedierii, trebuie să fie deopotrivă legală și temeinică, iar analiza cerințelor de legalitate prevalează celor referitoare la temeinicia deciziilor.

Din punct de vedere formal, decizia de încetare a contractului de muncă contestată conține mențiunile prevăzute de art. 76 din Codul muncii.

Potrivit dispozițiilor art. 65 din Codul muncii, desființarea locului de muncă trebuie să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă. Cauza este reală atunci când prezintă un caracter obiectiv, adică este impusă de dificultatea economică sau transformări tehnologice. Cauza este serioasă când se impune din necesități evidente privind îmbunătățirea activității și nu disimulează realitatea. Persoana juridică are dreptul de a-și organiza activitatea în funcție de necesități, în scopul

rentabilizării. Angajatorul este într-adevăr singurul în măsura să aprecieze asupra modalității de funcționare a investiției sale, însă trebuie să facă dovada că desființarea postului este consecința reorganizării activității, decisă în baza unei strategii de reorganizare având ca obiectiv rentabilizarea societății, inclusiv prin reducerea cheltuielilor de personal.

Instanța a reținut că desființarea postului deținut de către contestator a fost dispusă prin HCGMB nr 305/2013, privind punerea în aplicare a prevederilor OUG nr 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale din subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor la aparatul de specialitate al Primarului General, aparatului de lucru al CGMB și la serviciile/instituțiile publice de interes local ale Municipiului București. Astfel conform HCGMB nr 305/2013 art. 2 alin. 2.1. reclamantului i s-a desființat postul de șef serviciu juridic, contencios administrativ și cauze comerciale în aplicarea dispozițiilor art. 3 lit. b, 4 și 6 din OUG nr. 77/2013.

Prin decizia nr. 55 din 5 februarie 2014 emisă de Curtea Constituțională, publicată în MONITORUL OFICIAL al României nr. 136 din 25 februarie 2014 a fost admisă obiecția de neconstituționalitate formulată și s-a constatat că dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale, a numărului de posturi și reducerea cheltuielilor la instituțiile și autoritățile publice din subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor sunt neconstituționale.

În soluționarea excepției, Curtea a reținut că potrivit anexei 2 la O.U.G. nr.77/2013 s-a menționat că ”ordonatorii principali de credite ai instituțiilor prevăzute în prezenta anexă stabilesc numărul de posturi care se reduc în aparatul propriu și/sau în instituțiile și autoritățile din subordine, sub autoritate, în coordonare sau finanțate prin bugetul acestora, în conformitate cu analizele proprii, astfel încât să reflecte reducerea cu 4% a numărului total de posturi ocupate.” Așadar, ordonatorii principali de credite, în mod discreționar, pot desființa posturi ocupate, din moment ce actul normativ criticat nu prevede criterii/condiții în acest sens. De asemenea, a reținut că o atare reducere este de natură să afecteze capacitatea administrativă și funcționarea autorităților publice și prin elementul discreționar care intervine în luarea deciziei de desființare a anumitor posturi. În mod evident, sunt afectate structura organizatorică și numărul personalului în funcție ale acestor instituții fundamentale ale statului.

În considerentele acestei decizii, în acord cu jurisprudența sa anterioară, Curtea Constituțională a mai arătat că, neconstituționalitatea Legii de aprobare Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2013 vizează și ordonanța de urgență, care urmează a-și înceta efectele juridice în condițiile art. 147 alin. (1) din Constituție.

Decizia Curții Constituționale produce efecte juridice de la momentul publicării sale în Monitorul Oficial potrivit art. 147 alin. 1 din Constituție și art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, dispozițiile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 77/2013 fiind suspendate de drept până la momentul la care legiuitorul va pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției, dar nu mai mult de 45 de zile de la data publicării, când își încetează efectele juridice.

Constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite, în primul rând, aceluia care ridică excepția. Că autorul excepției trebuie să fie primul beneficiar al deciziei prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale, o stabilește chiar legiuitorul care consacră revizuirea hotărârilor definitive pronunțate în cauzele în care a fost ulterior admisă excepția de neconstituționalitate, atât în materie civilă, cât și în materie penală, cale extraordinară de atac introdusă prin Legea nr.177/2010. Aplicarea pentru viitor a deciziilor Curții vizează, în mod primordial, situațiile juridice pendinte, deci cele care nu au devenit *facta praeterita* ca urmare a necontestării lor. Decizia Curții Constituționale este incidentă în aceasta pricină, care face parte din cauzele pendinte (data sesizării instanței fiind 21.02.2014), în care sunt aplicabile dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale, dar în care nu a fost dispusă sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate respectivă până la publicarea

deciziei Curții Constituționale. Curtea nu a condiționat aplicarea deciziei sale în litigiile aflate în curs, de ridicarea unei excepții de neconstituționalitate anterior publicării deciziei, întrucât ceea ce are relevanță în privința aplicării acesteia este ca raportul juridic guvernat de dispozițiile legii declarate neconstituționale să nu fie definitiv consolidat, iar nu exercitarea unui mijloc procesual de apărare. Prin admiterea excepției, efectele deciziei Curții Constituționale se produc erga omnes. Or, o atare condiționare nu ar fi avut nici o rațiune și ar fi produs și consecințe discriminatorii între cetățeni aflați în aceeași situație juridică, respectiv având calitatea de părți într-un litigiu în care dispozițiile declarate neconstituționale sunt aplicabile și a cărui soluționare depinde de decizia pronunțată de Curtea Constituțională. De altfel, în ipoteza în care criticile din cuprinsul acțiunii ar fi fost invocate și prin intermediul excepției de neconstituționalitate, la primul termen de judecată instanța ar fi fost pusă în situația de a respinge cererea de sesizare a Curții ca inadmisibilă, având în vedere ca actul normativ fusese între timp declarat neconstituțional.

Decizia de concediere este întemeiată strict pe dispozițiile Ordonanței de Urgență nr. 77/2013 declarată neconstituțională și pe actele de punere în aplicare a acesteia, acte care nu prevăd criteriile avute în vedere la desființarea postului reclamantului, astfel încât nu se poate verifica dacă această măsură este justificată de operațiunile de eficientizare a activității care a coincis cu aplicarea dispozițiilor OUG nr. 77/2013. Chiar dacă este atributul exclusiv al angajatorului stabilirea modalității în care își desfășoară activitatea, atunci când recurge la măsura concedierii în temeiul art. 65 C. muncii, are obligația de a face dovada că desființarea locului de muncă al salariatului corespunde unei nevoi reale și este determinată de necesitatea de a-și eficientiza activitatea în scopul utilizării cu randament maxim a resurselor umane și materiale. Or, în cauză desființarea locului de muncă al reclamantului nu a avut la bază o analiză a activității paratei, din care să reiasă necesitatea adoptării acestei măsuri.

Sușinerile din întâmpinare cu privire la inexistența celor 7 posturi de execuție necesare în vederea menținerii postului de conducere deținut de către reclamant, au în vedere dispozițiile art. 3 alin 3 din actul normativ declarat neconstituțional și care reprezintă temeiul desființării postului. Vor fi respinse și sușinerile legate de necesitatea contestării prealabile a HCGMB nr 305/2013 de punere în aplicare a OUG 77/2013, în dreptul muncii nexistând o asemenea condiție în vederea exercitării dreptului de a contesta o decizie de încetare a contractului individual de muncă. Totodată instanța apreciază ca nu au relevanța apărările cu privire la Legea 161/2003, acest act normativ neavând nici o legătură cu prezenta cauză.

Tribunalul apreciază că se impune a fi avută în vedere prevederea cuprinsă în art. 79 Codul muncii republicat, care interzice ca în caz de conflict de muncă, angajatorul să invoce în fața instanței alte motive de fapt sau de drept decât cele precizate în decizia de concediere, ori mențiunile din decizia de concediere au un caracter general, neevidențiind alte motive concrete și efective care au determinat pârâta să ia o astfel de măsură. Totodată, verificarea de către instanța a caracterului real și serios al măsurii luate față de reclamantă se impune a se face prin raportare la motivele precizate în decizia de concediere, angajatorul neavând posibilitatea de a indica pe parcursul procesului alte cauze ale concedierii.

Conform Art. 272. CM „Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare. Art. 273. - Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.”

În consecință, concedierea reclamantului este nelegală, fiind dispusă în baza unui act normativ declarat neconstituțional, fără ca pârâta să facă vreodată dovadă în cauză a existenței unor alte motive, care să necesite reorganizarea prin reducerea și desființarea posturilor

Față de considerentele expuse, constatând nelegalitatea concedierii, instanța a făcut aplicarea dispozițiilor art. 78 CM, urmînd să anuleze decizia de concediere. Pe cale de consecință, părțile vor fi repuse în situația anterioară, conform art. 80 C. Muncii, prin reintegrarea contestatorului în funcția detinută anterior concedierii și obligarea angajatorului la plata unui despăgubiri egale cu

salariile indexate, majorate și actualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul de la data concedierii până la data reintegrării efective.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel, în termen legal și motivat, pârâta Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane.

În motivarea apelului, întemeiat în drept pe dispozițiile art.466 C.pr.civ., apelanta pârâtă a arătat următoarele:

La data de 30 iunie 2010 a fost adoptată OUG nr.63 pentru modificarea și Completarea Legii 273/2006 privind finanțele publice locale, ordonanță în baza căreia Consiliul General al Municipiului București a adoptat Hotărârea Nr. 174/06.08.2010 prin care numărul total de posturi a ACCU a fost redus de la 530 la 405 posturi, aprobându-se totodată și organigrama prin care se reflectă reorganizarea ACCU prin desființarea tuturor posturilor vacante la acea dată, a unor servicii/birouri și comasarea altora.

Printre serviciile desființate ca urmare a noii reglementări s-a aflat și serviciul juridic, contencios administrativ și cauze comerciale, postul de șef de serviciu fiind restructurat, întrucât la aceea dată, postul era vacant în urma concedierii intimatului reclamant.

Ordonanța nr. 77/2013 a stabilit prin similitudine cu prevederile Legii Nr. 161/2003 norme de structură pentru funcțiile contractuale, respectiv pentru constituirea unui serviciu este necesar un număr de minim 7 posturi de execuție.

Potrivit Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 305/2013 s-a dispus înființarea postului pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor sentinței civile nr. 4525/26.05.2010 pronunțată de Tribunalul București secția a VIII a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Tot prin Hotărârea nr. 305/2013 s-a dispus desființarea postului de șef de Serviciu juridic, contencios administrativ și cauze comerciale în aplicarea art.3 lit. b, 4 și 6 din OUG nr. 77/2013.

Prin urmare prin punerea în aplicare a dispozițiilor HCGMB nr. 305/2013 la data de 22.01.2014 a fost emisă decizia Directorului ACCU nr. 77 potrivit căreia reclamantul a fost reintegrat în funcția de șef serviciu juridic, contencios administrativ, cauze comerciale conform prevederilor art. 2 alin.2 Din HCGMB nr. 305/2013, de asemenea, se ia act de prevederile art.2, alin. 2.1. din HCGMB nr. 335/2013 privind desființarea postului de șef serviciu juridic contencios administrativ, cauze comerciale, potrivit OUG nr. 77/2013.

În conformitate cu dispozițiile art.75 alin. 1 din Codul Muncii în perioada 22.01.2014-18.02.2014 s-a acordat preaviz de 20 de zile lucrătoare, ulterior Salariatul fiind concediat. Pe toată perioada preavizului reclamantul a beneficiat de drepturile salariale.

La data de 19.02.2014 a fost emisă decizia nr. 195 de încetare a contractului individual de muncă al reclamantului, înregistrat sub nr. 140/22.02.2006 în baza prevederilor art.65 din Codul Muncii coroborate cu prevederile art. 2 alin. 2.1. din HCGMB nr. 305/2013, ca urmare a desființării locului de muncă.

Potrivit Deciziei CCR nr. 55 pronunțată la data de 05.02.2014 și publicată în Monitorul Oficial la data de 25.02.2014, Curtea Constituțională a decis: admite obiecția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 77/2013 sunt neconstituționale față de criticile formulate, raportate la art. 115 alin.6 din Constituție.

Potrivit art. 147 alin.4 din Constituția României deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial a României și devin definitive și obligatorii de la data publicării, producând efecte numai pentru viitor. De aceea, aplicarea pentru viitor a Curții vizează, în mod primordial, situațiile juridice pendinte, deci care nu au devenit *facta praeterita* ca urmare a necontestării lor.

În această situație CCR a considerat că, chiar dacă acțiunea este introdusă în termenul de prescripție a dreptului, partea nu mai poate solicita aplicarea deciziei Curții Constituționale, din perspectiva acesteia fiind vizat un raport juridic epuizat în aceste cazuri, decizia CCR se va aplica

exclusiv în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial. Așadar, raportul juridic stabilit anterior publicării deciziei reprezintă o *facta praeterita* din perspectiva acestei decizii. Pronunțarea unei decizii a CCR prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale nu poate constitui temei legal pentru o acțiune în justiție, întrucât prin crearea situației litigioase, partea ar viza modificarea raporturilor juridice existente, cu consecința extinderii efectelor deciziei Curții pentru trecut. Or, o asemenea situație ar contraveni flagrant prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție care consacră expres efectul *ex nunc* al deciziilor instanței constituționale. Față de acesta situație apreciază că în acest litigiu nu sunt aplicabile Deciziei Curții Constituționale.

În situația în care instanța va aprecia că decizia CCR se aplică și litigiului de față, solicită să se aibă în vedere că pârâta nu putea menține postul înființat conform HCGMB nr. 305/2013 pentru punerea în aplicare a sentinței civile, întrucât nu îndeplinea norma de structură impusă de legislația în vigoare. Este evident faptul că în situația înființării postului de conducere, acesta ar fi fost inefficient, întrucât în subordonarea sa nu exista niciun post de execuție. Mai mult decât atât HCGMB nr. 305/2013 își produce efectele și la această dată, nefiind revocată de organul emitent și nici anulată de vreo instanță de contencios administrativ.

Fără a putea fi contestat, Hotărârile adoptate de Consiliul General al Municipiului București sunt acte administrative, care pot avea caracter normativ sau individual. Potrivit legii (art.50 din Legea 215/2001) actele administrative normative devin obligatorii și produc efecte juridice de la data aducerii la cunoștință publică, iar cele individuale de la data comunicării lor. Apreciază că la data adoptării hotărârii și până în prezent HCGMB nr. 305/2013, validată pentru legalitate de instituția Prefectului, se bucura de prezumția de legalitate, întrucât până la această dată nu a fost revocată de organul ce a adoptat-o și nici anulată de instanța de contencios administrativ competentă. Nulitatea unui act administrativ se invocă și constantă de către anumite organe competente. Aceasta se poate anula și dispune fie de autoritatea emitentă, de organul ierarhic superior sau de instanțele judecătorești de contencios administrativ. În aceste condiții se apreciază că reclamantul trebuia mai întâi să solicite prin intermediul instanței de contencios administrativ anularea HCGMB nr. 305/2013 în condițiile în care se considera vătămat într-un drept al său de către o autoritate publică printr-un act administrativ pentru a obține anularea actului vătămător și ulterior în cazul în care instanța ar fi dispus anularea actului administrativ să solicite anularea deciziei de concediere.

Apreciază că desființarea postului de șef serviciu juridic, contencios administrativ și cauze comerciale este efectivă, întrucât postul a fost suprimată din structura organizatorică a pârâtei, acesta nu se mai regăsește în organigramă AC CU, ori în statul de funcții.

Cauza desființării postului este reală și serioasă. Cauza este reală având în vedere dispozițiile HCGMB 305/2013 hotărâre care și-a produs efectele și își menține aplicabilitatea și în prezent, precum și în baza OUG nr. 63/2010 și a dispozițiilor art.65 din Codul Muncii. Cauza este serioasă, având în vedere că nu disimulează realitatea (ACCU ne deține din anul 2010 un post de conducere privind serviciul juridic și nici nu a modificat organigrama în sensul reorganizării de posturi similare) activitatea juridică a instituției fiind împărțită între direcțiile de specialitate rămase în urma reorganizării.

Cercetând apelul declarat prin prisma criticilor formulate, Curtea îl constată nefondat.

Se reiterează în acest sens, că principiul obligativității deciziilor Curții Constituționale și a considerentelor pe care acestea se bazează, conform art.147 alin.(4) din actul fundamental, împiedică orice autoritate publică să mai considere valabilă și să facă aplicare legii declarate neconstituționale de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial. În speță, decizia nr.55/2014 privind declararea neconstituționalității *Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2013*, a fost publicată la data de 25.02.2014, iar sentința atacată a fost pronunțată la data de 30.06.2015, caz în care aplicabilitatea ei în proces se impune ca aspect al exigenței *activității* legii (legea în vigoare, ce exclude retro-, respectiv ultraactivitatea), independent de faptul că la data adoptării măsurii contestate, bazate pe această lege, ea nu fusese înfirmată din punct de vedere al constituționalității.

În consecință, legea (în sens larg) ce se aplică în prezentul proces, care constituie și temeiul măsurii contestate, va fi privită strict prin filtrul sancțiunii și considerentelor deciziei constituționale. În caz contrar, ar însemna ca niciodată o persoană îndreptățită să nu beneficieze de efectele declarării neconstituționalității unei legi care i se opune, pentru că decizia de neconstituționalitate este inevitabil, ulterioară : în sistemul românesc cetățenii au acces la justiția constituțională numai pe cale de excepție, *a posteriori*, după ce respectiva lege le-a fost aplicată, ei nu dispun de posibilitatea de a-i preîntâmpina efectele sau intrarea în vigoare, printr-un soi de *actio popularis*, care să le permită s-o atace în faza de proiect a legii ori imediat după publicare, până la aplicare. Aceasta face ca decizia de concediere pentru desființarea postului reclamantului în speță, care are la bază înseși standardele instituite de O.U.G nr.77/2014 și prevederile HCGMB nr 305/2013 date în aplicarea ei cât privește modificarea și aprobarea noii structuri organizatorice a ACCU, să fie nulă, ca efect al nulității temeiului său, constatate de instanța constituțională pentru motive ce țin de chiar neconstituționalitatea măsurilor de reorganizare a respectivelor instituții publice, conform art.115 alin.(6) din actul fundamental.

Situația nu poate fi ignorată și ea face inutile toate celelalte discuții privitoare la realitatea și utilitatea desființării postului, la subzistența altor temeuri în acte normative sau administrative potențial aplicabile, la neatacarea în contencios administrativ a hotărârii Consiliului General, câtă vreme aceasta din urmă nu a fost adoptată de sine stătător, în exercitarea puterii de decizie proprii organului deliberativ colegial, ci în aplicarea strictă a prevederilor OUG nr.77/2013, pentru aducerea la îndeplinire a cerințelor acesteia, care, exprimate fiind de Guvern, au fost constatate neconstituționale (prin urmare, nule și neavenite).

Or, așa cum cerem în toate cazurile de desființare a unor posturi, ca la baza deciziei de concediere să se afle un act valabil formal și neinfirmit din punct de vedere al legalității și temeiniciei, adoptat după formalitățile cerute de lege de organul de conducere a unității, tot așa trebuie să admitem că atunci când temeiul reorganizării care a ocazionat desființarea respectivului post îl reprezintă un act normativ declarat neconstituțional (neconstituționalitatea legii atrage și încetarea efectelor ordonanțelor la data publicării deciziei Curții Constituționale), concedierea își pierde suportul original, constatarea acestui motiv de nulitate putând fi făcută oricând, până la terminarea procesului în care măsura se contestă.

Rezultă, în considerarea celor expuse, că sentința atacată a fost pronunțată pe deplin legal și temeinic, apelul declarat fiind nefondat și de respins, în conformitate cu prevederile art.480 alin.(1) din Noul Cod de procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge, ca nefondat, apelul declarat de apelanta-pârâtă **Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane**, având CIF nr. 9791650, cu sediul procesual ales în Municipiul București, Str. Intrarea Serelor, nr. 1, sector 4, împotriva sentinței civile nr.7217/30.06.2015, pronunțate de Tribunalul București – Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr. 6106/3/2014, în contradictoriu cu intimatul-reclamant **Coruș Laurențiu Ștefan**, identificat cu

, cu domiciliul în Municipiul București, și cu intimatul-pârât **Consiliul General al Municipiului București**, cu sediul în Municipiul București, Str. Splaiul Independenței, nr. 291-293, sector 6.

Obligă pe apelantă să plătească intimatului Coruș Laurențiu Ștefan, cheltuieli de judecată în valoare de 2000 lei, onorariu avocat în apel.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 29 ianuarie 2016.

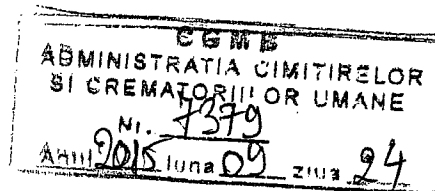
Președinte,
Nadia Raluca Ilie

Judecător,
Silvia Georgiana Ignat

Grefier cu originalul
Mihaela Colindeașă
GREFIER

Red. I.N.R./29.02.2016
Tehnored. I.N.R./M.D.
5 ex./ 03.02.2016
Jud.fond: Meauca Mihaela

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
Bd. Unirii nr.37, Sector 3
București
SECȚIA A-VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Destinatar:
ADMINISTRAȚIA CIMITIRELOR ȘI
CREMATORIIILOR UMANE
BUCUREȘTI
București, cu sediul ales în București,
întrarea Serelor, nr. 1, sector 4

DOSARUL NR. 6106/3/2014
Materia: Litigii de muncă
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: contestație decizie de concediere
despagubire
Complet: c26

COMUNICARE HOTĂRÂRE CIVILĂ

NR. 7217/2015 DIN DATA DE 30 Iunie 2015

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 7217/2015, pronunțată la data de 30 Iunie 2015, de către TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A-VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE.

PARAFA SEELUI ÎNȘTANȚEI

(Ștampilă)

GREȘIER,

R.G. 21.09.2015 14:15:13

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII A
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

INCHEIERE

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 18.06.2015

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PRESEDINTE: MEAUCĂ MIHAELA

ASISTENT JUDICIAR: BUGHEANU ANTOANETA

ASISTENT JUDICIAR: IANCULESCU JANINA ALEXANDRA

GREFIER : VOICA MARIA

Pe rol judecarea cauzei Litigii de muncă privind pe reclamant CORUȚ LAURENȚIU ȘTEFAN în contradictoriu cu pârâtii ADMINISTRAȚIA CIMITIRELOR ȘI CREMATORIILOR UMANE BUCUREȘTI, CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, având ca obiect contestație decizie de concediere despagubire.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns reclamantul, personal și asistat de avocat și parata ADMINISTRAȚIA CIMITIRELOR ȘI CREMATORIILOR UMANE BUCUREȘTI, prin avocat, lipsind pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședința care refera instanței următoarele: Procedura legal îndeplinită.

Aparatorul reclamantului arată că a luat cunostința de înscrisurile depuse la dosar.

Instanța, în temeiul art. 394 Cod Procedura Civilă, declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra fondului și excepției lipsei calității procesuale pasive a Consiliului General al Municipiului București unită cu fondului cauzei.

Aparatorul reclamantului, având cuvântul, arată că paratul Consiliului General al Municipiului București nu are calitate procesuală pasivă iar pe fondul cauzei, solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată urmând ca instanța să țină cont de dispoz. art. 65 al. 2, art. 80, 266, 267, 272, 268, Codul Muncii 453 cod pr. civilă de Hotărârea nr. 305/2013 depusă la dosarul cauzei și înscrisurile depuse la dosar. Solicită cheltuieli de judecată pe cale separată.

Aparatorul paratului, având cuvântul, solicită respingerea în integralitate a cererii și chemare în judecată ca neîntemeiată având în vedere aspectele arătate în întâmpinare. Hotărârea nr. 305/2013 fiind valabilă și în sata de astăzi nefiind atacată și nici revocată de reclamant. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Instanța reține cauza în pronunțare.

INSTANȚA

Deliberand, avand nevoie de timp pentru a delibera, va amana pronuntarea asupra fondului cauzei.

Motiv pentru care,

DISPUNE

Amana pronuntarea la data de 30.06.2015.

Pronuntata in sedinta publica azi, 18.06.2015.

Președinte, Asistent judiciar, Asistent judiciar, Grefier,

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII A
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
SENTINTA CIVILA Nr. 7217
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 30.06.2015
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PRESEDINTE: MEAUCĂ MIHAELA
ASISTENT JUDICIAR: BUGHEANU ANTOANETA
ASISTENT JUDICIAR: IANCULESCU JANINA ALEXANDRA
GREFIER : VOICA MARIA

Pe rol judecarea cauzei Litigii de muncă privind pe reclamant CORUȚ LAURENȚIU ȘTEFAN în contradictoriu cu pârâtii ADMINISTRAȚIA CIMITIRELOR ȘI CREMATORIILOR UMANE BUCUREȘTI, CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, având ca obiect contestație decizie de concediere despăgubire.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședință publică din 18.06.2015, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea asupra fondului cauzei la 30.06.2015.

INSTANȚA

Deliberând constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale sub nr.6106/3/2014 reclamantul CORUȚ LAURENȚIU ȘTEFAN, a chemat în judecată pe ADMINISTRAȚIA CIMITIRELOR ȘI CREMATORIILOR UMANE BUCUREȘTI și pe CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să se dispună anularea deciziei nr.77/22.01.2014 de desfacere a contractului de muncă nr.140/22.02.2006 încheiat între reclamant și intimat; să se dispună repunerea părților contractuale în situația anterioară emiterii deciziei de desfacere a contractului de muncă, în sensul reintegrării contestatorului în funcția și postul deținut anterior emiterii deciziei atacate, având aceleași drepturi din contractul individual de muncă și contractul colectiv; Obligarea pârâtei la plata drepturilor salariale indexate, majorate și actualizate și a tuturor drepturilor convenite reclamantului de la data emiterii deciziei atacate până la reintegrarea efectivă în muncă, potrivit normelor salariale și a contractului individual de muncă; obligarea pârâtei la plata unei despăgubiri cu drepturile salariale indexate, majorate și actualizate

și a tuturor drepturilor cuvenite reclamantului, de la data emiterii deciziei atacate până la reintegrarea efectivă în muncă; obligarea paratei la plata tuturor cheltuielilor de judecată ocazionate cu acest proces, în baza art.453 Cod pr.civila.

În motivare a arătat următoarele:

Reclamantul a încheiat în 22.02.2006 contractul individual de muncă înregistrat sub nr. 140, având funcția de șef serviciu juridic contencios administrativ și cauze comerciale.

În data de 13.02.2009 aceeași parată, a emis decizia nr.85 de desfacere a contractului de muncă, decizie pe care a atacat-o la instanța competentă, iar prin decizia nr. 4525/26.05.2010 definitivă pronunțată în dosarul nr.9580/3/2009 a Tribunalul București, a avut câștig de cauză admitându-se reintegrarea în muncă pe același post, plata unei despăgubiri egale cu drepturile salariale indexate, majorate și actualizate și cu celelalte drepturi salariale de care ar fi beneficiat de la data emiterii deciziei nr.85 și până la reintegrarea efectivă și rectificarea carnetului de muncă.

De la momentul rămânerii definitive a deciziei tribunalului, timp de aproximativ trei ani și jumătate, a folosit toate formele legale aplicabile speței, pentru a pune integral în executare dispozitivul hotărârii judecătorești, atât cu privire la drepturile bănești cuvenite cât și cu privire la reintegrarea efectivă în muncă.

Decizia i-a fost comunicată în aceeași zi când a fost emisă.

Reclamantul arată că pârâta cu rea credință se prevalează de hotărârea nr.305/2013 pentru a-i desființa postul de muncă și pentru a-i desface contractul de muncă, în condițiile în care art.65 alin.2 Codul Muncii arată că "desființarea locului de muncă trebuie să fi una efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă".

În speță desființarea postului său nu îndeplinește cerințele legii, locul său de muncă este efectiv desființat pentru că în hotărârea consiliului nu se precizează în concret ce post de conducere urmează să se desființeze, putea fi oricare alt post de conducere din cele 24.

Reclamantul arată că decizia de desfacere a contractului individual de muncă s-a emis în baza hotărârii nr.305/2013 și că aceasta hotărâre pune în aplicare dispozițiile OUG nr. 77/2013. Acest ultim act normativ, a fost declarat neconstituțional și ca atare hotărârea nr.305/2013, dar și decizia de concediere este lovită de nulitate.

În drept au fost invocate disp.srt.65, art.80, art.266, art.267, art.168 Codul Muncii, art.453 Cod Procedură Civilă.

În dovedire solicită proba cu înscrisuri și interogatoriul pârâtei.

Prin completarea depusă la data de 19.03.2014 reclamantul CORUT LAURENTIU STEFAN arată că pârâta i-a comunicat în data de 20.02.2014, decizia nr.195/19.02.2014 de încetare a contractului individual de muncă și solicită instanței să se dispună anularea deciziei nr.195/19.02.2014 prin care

încetează contractul individual de muncă nr.140/22.02.2006, celelalte capte de cerere fiind menținute.

Pârâtul Consiliul General al Municipiului București a formulat întâmpinare prin care invocă excepția lipsei calității procesuale pasive a Consiliului Municipiului București, față de obiectul acțiunii.

Învederează instanței că excepția este întemeiată pentru faptul că pentru a avea calitate procesuală pasivă în cauza, trebuie să existe identitate între persoana pârâtului și cel despre care se pretinde că este obligat în obiectul juridic supus judecății, ceea ce nu este aplicabil Consiliului Municipiului București în prezenta cauză.

În cazul de față neexistând identitatea necesară între persoana pârâtului și persoana obligată, respectiv emitentul actului contestat, lipsa calității procesuale pasive duce la respingerea acțiunii, cunoscut fiind faptul că sistemul nostru procesual civil nu cunoaște instituția schimbării uneia dintre părți, cu o altă persoană în cazul în care se constată lipsa calității procesuale. Raportat la speța de față, reclamantul a solicitat anularea deciziei nr.77/22.01.2014 de desfacere a contractului de munca nr. 140/22.02.2006 încheiat între reclamant și Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane.

Pârâta ADMINISTRAȚIA CIMITIRELOR ȘI CREMATORIILOR UMANE (ACCU), în conformitate cu dispozițiile art. 205 alin. 2 NCPC a formulat întâmpinare prin care solicită respingerea în integralitate a cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată pentru următoarele motive.

În motivare a arătat următoarele:

Reclamantul Coruț Laurențiu Ștefan a deținut funcția de șef serviciu juridic, contencios administrativ și cauze comerciale în cadrul Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane în baza contractului individual de munca nr. 140/22.02.2006.

Prin decizia nr. 85/13.02.2009 emisă de Directorul Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane - ACCU - a fost desfăcut contractul individual de muncă al reclamantului, angajat în funcția de șef serviciu juridic, contencios administrativ și cauze comerciale, în baza art. 264 alin. 1 lit. f coroborat cu art. 61 lit. a din Codul Muncii, pentru abateri grave stabilite prin contractul individual de muncă, prin Regulamentul de Ordine interioară a ACCU și prin Regulamentul de Organizare și Funcționare al ACCU, precum și încălcarea normelor legale prevăzute în Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, în Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și Codul Muncii.

Prin Sentința civilă nr. 4525/26.05.2010 pronunțată de Tribunalul București secția a VIII a conflicte de munca și asigurări sociale, rămasă definitivă prin nerecurare a fost admisă în parte contestația reclamantului Coruț Laurențiu Ștefan împotriva deciziei de desfacere a contractului individual de muncă. Prin sentința ACCU a fost obligată la reintegrarea reclamantului pe postul și funcția deținută anterior emiterii deciziei anulate, la plata unei despăgubiri egale cu drepturile salariale indexate, majorate și

actualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat de la data de 13.02.2009 și până la reintegrarea efectivă și la rectificarea carnetului de muncă. Sentința a fost comunicată părâtei ACCU la data de 08.10.2010.

La data de 30 iunie 2010 a fost adoptată OUG nr. 63 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, ordonanță în baza căreia Consiliul General al Municipiului București a adoptat Hotărârea nr. 174/06.08.2010 prin care numărul total de posturi a ACCU a fost redus de la 530 la 405 posturi, aprobându-se totodată și organigrama prin care se reflectă reorganizarea ACCU prin desființarea unor servicii/birouri și comasarea altora. Printre serviciile desființate ca urmare a noilor reglementări s-a aflat și serviciul juridic, contencios administrativ și cauze comerciale, postul de șef serviciu fiind restructurat, întrucât la acea dată, postul era vacant în urma concedierii reclamantului.

OUG nr.77/2013 a stabilit prin similitudine cu prevederile Legii nr.161/2003 norme de structură pentru funcțiile contractuale, respectiv pentru constituire unui serviciu este necesar un număr minim de 7 posturi de execuție.

Prin urmare, reclamantul a înțeles să formuleze plângere penală împotriva directorului ACCU -Tănase Bogdan Peter - sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 277 și art. 278 din Legea nr. 53/2003 republicată în prezent prevăzută de art. 261 și 262 din Legea 53/2003 republicată. Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 4 București a dispus neînceperea urmăririi penale constatând că în cauză nu există date sau indicii cu privire la săvârșirea vreunei fapte penale.

Potrivit Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 305/2013 s-a dispus înființarea postului pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor sentinței civile nr.4525/26.05.2010 pronunțată de Tribunalul București secția a VIII a conflicte de muncă și asigurări sociale.

De asemenea, ACCU a plătit reclamantului Coruț Ștefan Laurențiu toate drepturile salariale stabilite prin expertize contabile și s-a procedat la anularea în carnetul de muncă a poziției corespunzătoare desfacerii contractului individual de muncă în baza deciziei nr. 85/13.02.2009, începând cu data de 31.12.2010.

Tot prin Hotărârea nr. 305/2013 s-a dispus desființarea postului de șef serviciu juridic, contencios administrativ cauze comerciale în aplicarea art. 3 lit. b, 4 și 6 din OUG nr. 77/2013.

Prin urmare prin punerea în aplicare a dispozițiilor HCGMB nr. 305/2013 la data de 22.01.2014 a fost emisă decizia Directorului ACCU nr. 77 potrivit căreia reclamantul a fost reintegrat în funcția de șef serviciu juridic, contencios administrativ, cauze comerciale conform prevederilor art. 2 alin. 2 din HCGMB nr. 305/2013. De asemenea, se ia act de prevederile art. 2 alin. 2.1. din HCGMB nr. 305/2013 privind desființarea postului de șef serviciu juridic, contencios administrativ, cauze comerciale, potrivit OUG nr. 77/2013.

În conformitate cu dispozițiile art. 75 alin. 1 din Codul Muncii în perioada 22.01.2014-18.02.2014 s-a acordat un preaviz de 20 de zile lucrătoare , ulterior la împlinirea termenului de preaviz a încetat contractul de muncă ocupat de salariat pe toata perioada preavizului reclamantul a beneficiat de drepturile salariale.

La data de 19.02.2014 a fost emisă decizia nr. 195 de încetare a contractului individual de muncă al reclamantului, înregistrat sub nr. 140/22.02.2006 în baza prevederilor art. 65 din Codul Muncii coroborate cu prevederile art. 2 alin. 2.1. din HCGMB nr. 305/2013, ca urmare a desființării locului de muncă.

În drept, OUG nr.77/2013 a stabilit prin similitudine cu prevederile Legii nr.161/2003 norme de structură pentru funcțiile contractuale, respectiv pentru constituire unui serviciu este necesar un număr minim de 7 posturi de execuție.

Potrivit OUG nr. 63/2010 privind modificarea și completarea legii nr. 273/2006 privind instituțiile publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, la nivelul Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane numărul maxim de posturi este de 405, astfel că prin HCGMB nr. 174/2010 structura ACCU a fost reorganizată prin desființarea unor servicii/birouri și comasarea altora.

Potrivit HCGMB nr, 305/2013 art. 2 alin. 2.1. reclamantului i s-a desființat postul de șef serviciu juridic, contencios administrativ și cauze comerciale în aplicarea dispozițiilor art. 3 lit. b, 4 și 6 din OUG nr. 77/2013.

Potrivit Deciziei CCR nr. 55 pronunțată la data de 05.02.2014 și publicată în Monitorul Oficial la data de 25.02.2014 , Curtea Constituțională a decis: admite obiecția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 77/2013 sunt neconstituționale față de criticile formulate, raportate la art, 115 alin. 6 din Constituție. Potrivit art. 147 alin. 6 din Constituția României deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României și devin definitive și obligatorii de la data publicării, producând efecte numai pentru viitor. De aceea, aplicarea pentru viitor a deciziilor Curții vizează, în mod primordial, situațiile juridice pendente, deci cele care nu au devenit *facta praeterita* ca urmare a necontestării lor.

În această situație CCR a considerat ca, chiar dacă acțiunea este introdusă în termenul de prescripție a dreptului, partea nu mai poate solicita aplicarea deciziei Curții Constituționale, din perspectiva acesteia fiind vizat un raport juridic epuizat în aceste cazuri, decizia CCR se va aplica exclusiv în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial. Așadar, raportul juridic stabilit anterior publicării deciziei reprezintă o *facta praeterita* din perspectiva acestei decizii. Pronunțarea unei decizii a CCR prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale nu poate constitui temei legal pentru o acțiune în justiție, întrucât prin crearea situației litigioase, partea ar viza modificarea raporturilor juridice existente, cu

consecința extinderii efectelor deciziei Curții pentru trecut. Or, o asemenea situație ar contraveni flagrant prevederilor art. 174 alin. (4) din Constituție care consacră expres efectul ex nune al deciziilor instanței constituționale. Față de aceasta situație apreciem că în acest litigiu nu sunt aplicabile dispozițiile Deciziei Curții Constituționale.

În situația în care instanța va aprecia că decizia CCR se aplica și litigiului de față, solicita să se aibă în vedere că pârâta nu putea menține postul înființat conform hcgmb nr. 305/2013 pentru punerea în aplicare a sentinței civile, întrucât nu îndeplinea norma de structură impusă de legislația în vigoare. Este evident faptul că în situația înființării postului de conducere, acesta ar fi fost inefficient întrucât în subordinea sa nu exista nici un post de execuție. Mai mult decât atât HCGMB nr. 305/2013 își produce efectele și la această dată, nefiind revocată de organul emitent și nici anulată de vreo instanță de contencios administrativ.

Fără a putea fi contestat, Hotărârile adoptate de Consiliul General al Municipiului București sunt acte administrative, care pot avea caracter normativ sau individual. Potrivit legii (art. 50 din Legea 215/2001) actele administrative normative devin obligatorii și produc efecte juridice de la data aducerii lor la cunoștință publică, iar cele individuale de la data comunicării lor.

Apreciază ca la data adoptării hotărârii și până în prezent HCGMB nr. 305/2013, validată pentru legalitate de instituția Prefectului, se bucura de prezumția de legalitate, întrucât până la această dată nu a fost revocată de organul ce a adoptat-o și nici anulată de instanța de contencios administrativ competentă. Nulitatea unui act administrativ se invocă și constată de către anumite organe competente. Aceasta se poate anula și dispune fie de autoritatea emitentă, de organul ierarhic superior sau de instanțele judecătorești de contencios administrativ. În aceste condiții apreciază că reclamantul trebuia mai întâi să solicite prin intermediul instanței de contencios administrativ anularea HCGMB nr. 305/2013 în condițiile în care se considera vătămat într-un drept al său de către o autoritatea publică printr-un act administrativ pentru a obține anularea actului vătămător, și ulterior în cazul în care instanța ar fi dispus anularea actului administrativ să solicite anularea deciziei de concediere.

Apreciază ca desființarea postului de șef serviciu juridic, contencios administrativ și cauze comerciale este efectivă, întrucât postul a fost suprimat din structura organizatorică a pârâtei, acesta nu se mai regăsește în organigrama ACCU, ori în statul de funcții.

Cauza desființării postului este reală și serioasă. Cauza este reală având în vedere dispozițiile HCGMB nr. 305/2013 hotărâre care și-a produs efectele și își menține aplicabilitatea, precum și în baza OUG nr. 63/2010 și a dispozițiilor art. 65 din Codul Muncii. Cauza este serioasă, având în vedere că nu disimulează realitatea (ACCU nu deține din anul 2010 un post de conducere privind serviciul juridic și nici nu a modificat organigrama în sensul

reorganizării de posturi similare) activitatea juridică a instituției fiind împărțită între direcțiile de specialitate rămase în urma reorganizării.

În dovedire solicită proba cu înscrișuri.

În drept au fost invocate disp. art. 205 alin. 2 NCPC

Analizând actele și lucrările dosarului Tribunalul reține următoarele:

Deliberand asupra excepția lipsei calitatii procesuale pasive a Consiliului General al Municipiului București instanța constată ca este întemeiată și va respinge pe cale de consecință acțiunea față de acest parat. Conform art. 267 din Codul muncii, calitatea procesuală pasivă este deținută exclusiv de către angajator, parata Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane București.

Reclamantul a fost salariatul paratei Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, deținând funcția de șef serviciu juridic, contencios administrativ și cauze comerciale în cadrul Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane în baza contractului individual de muncă nr. 140/22.02.2006.

Prin decizia nr. 85/13.02.2009 reclamantul a fost concediat disciplinar. Prin Sentința civilă nr. 4525/26.05.2010 pronunțată de Tribunalul București secția a VIII a conflicte de muncă și asigurări sociale, rămasă definitivă prin nerecurare a fost admisă în parte contestația reclamantului Coruș Laurențiu Ștefan împotriva deciziei menționate, parata fiind obligată la reintegrarea reclamantului pe postul și funcția deținută anterior emiterii deciziei anulate, la plata unei despăgubiri egale cu drepturile salariale indexate, majorate și actualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat de la data concedierii și până la reintegrarea efectivă.

Sentința civilă nr. 4525/26.05.2010 pronunțată de Tribunalul București secția a VIII a conflicte de muncă și asigurări sociale este pusă în executare cu o întârziere de peste 3 ani, la data de 22.01.2014, parata emitând decizia nr. 77/22.01.2014 prin care dispune reintegrarea contestatorului în funcția de șef serviciu juridic contencios administrativ. Prin aceeași decizie contestatorul este notificat în sensul desființării aceluși post, acordându-i-se un preaviz în perioada 22.01.2014-18.02.2014.

La data de 19.02.2014 este emisă decizia nr. 195 de încetare a contractului individual de muncă al reclamantului, înregistrat sub nr. 140/22.02.2006 în baza prevederilor art. 65 din Codul Muncii coroborate cu prevederile art. 2 alin. 2.1. din HCGMB nr. 305/2013, ca urmare a desființării locului de muncă.

În motivarea deciziei nr. 195/19.02.2014 se reține că desființarea postului a fost dispusă prin HCGMB nr. 305/2013 care pune în aplicare prevederile OUG 77/2013. Astfel, conform art. 2 din alin. 2 se aproba reducerea numărului total de posturi al ACCU (Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane) de la 405 posturi la 379 posturi și majorarea numărului posturilor de conducere de la 23 la 24 posturi, prin înființarea postului de conducere de șef serviciu juridic contencios administrativ cauze comerciale,

pentru punerea in aplicare a sentintei civile nr 4525/2010, iar conform art. 2 alin 2.1 : se aproba reducerea numarului posturilor de conducere al Administratiei Cimitirelor si Crematoriilor Umane Bucuresti de la 24 de posturi la 23 posturi, in aplicarea art 3 alin 3 lit b, 4 si 6 din OUG nr 77/2013.

La data de 21.02.2014 contestatorul inregistreaza pe rolul acestei instante contestatia impotriva masurii concedierii, aratand ca textul legal in baza caruia a fost emis preavizul nr 77/22.01.2014 este neconstitucional, ca nu exista o cauza reala si serioasa a desfiintarii postului sau si ca nu este indeplinita nici conditia desfiintarii efective nefiind posibil ca infiintarea si desfiintarea postului sau in aceeasi zi sa se reflecte intr-o organigrama aprobata potrivit dispozitiilor legale.

Dispozitiile art. 266 C.muncii, definesc obiectul jurisdicției muncii, ca fiind soluționarea conflictelor de muncă cu privire la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractelor individuale sau, după caz, colective de muncă prevăzute de prezentul cod, precum și a cererilor privind raporturile juridice dintre partenerii sociali, stabilite potrivit prezentului cod”.

Categoriile de cereri referitoare la soluționarea conflictelor de muncă care pot fi formulate în justiție sunt enumerate limitativ în art. 268 alin 1 din Codul Muncii, respectiv art. 211 din Legea 62/2011 și se clasifică în: contestații împotriva măsurilor unilaterale de executare, modificare, suspendare sau încetare a contractului individual de muncă, inclusiv angajamentele de plată a unor sume de bani, constatarea nulității unui contract individual de muncă, acțiuni în pretenții privind despăgubirile pentru pagubele cauzate și restituirea unor sume care au format obiectul unor plăți nedatorate.

Astfel, cenzurarea legalității notificării preavizului se realizează exclusiv în contextul contestării deciziei de concediere, acesta fiind actul emis de angajator în scopul încetării raporturilor de muncă. Pentru aceste considerente, instanța va respinge primul capat de cerere, având ca obiect anularea deciziei nr 77/22.01.2014 ca inadmisibil.

Cu privire la decizia nr. 195/19.02.2014, Tribunalul retine urmatoarele:

Potrivit art.76 alin.1 din Codul Muncii, decizia de concediere se comunica salariatului în scris și trebuie să conțină în mod obligatoriu: a) motivele care determină concedierea; b) durata preavizului; c) criteriile de stabilire a ordinii de prioritate, conform art. 69 alin. (2) lit. d), numai în cazul concedierilor colective; d) lista tuturor locurilor de muncă disponibile în unitate și termenul în care salariații urmează să opteze pentru a ocupa un loc de muncă vacant, în condițiile art. 64.e) termenul de contestare și instanța la care poate fi contestată.

Din dispozițiile legale menționate, instanța reține ca decizia contestata, concretizând măsura concedierii, trebuie sa fie deopotrivă legala si temeinica, iar analiza cerințelor de legalitate prevalează celor referitoare la temeinicia deciziilor.

Din punct de vedere formal, decizia de încetare a contractului de muncă contestată conține mențiunile prevăzute de art. 76 din Codul muncii.

Potrivit dispozițiilor art 65 din Codul muncii, desființarea locului de munca trebuie să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă. Cauza este reală atunci când prezintă un caracter obiectiv, adică este impusă de dificultăți economice sau transformări tehnologice. Cauza este serioasă când se impune din necesități evidente privind îmbunătățirea activității și nu disimulează realitatea. Persoana juridică are dreptul de a-și organiza activitatea în funcție de necesități, în scopul rentabilizării. Angajatorul este într-adevăr singurul în măsură să aprecieze asupra modalității de funcționare a investiției sale, însă trebuie să facă dovada că desființarea postului este consecința reorganizării activității, decisă în baza unei strategii de reorganizare având ca obiectiv rentabilizarea societății, inclusiv prin reducerea cheltuielilor de personal.

Instanța reține că desființarea postului detinut de către contestator a fost dispusă prin HCGMB nr 305/2013, privind punerea în aplicare a prevederilor OUG nr 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale din subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor la aparatul de specialitate al Primarului General, aparatului de lucru al CGMB și la serviciile/instituțiile publice de interes local ale Municipiului București. Astfel conform HCGMB nr 305/2013 art. 2 alin. 2.1. reclamantului i s-a desființat postul de șef serviciu juridic, contencios administrativ și cauze comerciale în aplicarea dispozițiilor art. 3 lit. b, 4 și 6 din OUG nr. 77/2013.

Prin decizia nr. 55 din 5 februarie 2014 emisă de Curtea Constituțională, publicată în MONITORUL OFICIAL al României nr. 136 din 25 februarie 2014 a fost admisă obiecția de neconstituționalitate formulată și s-a constatat că dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale, a numărului de posturi și reducerea cheltuielilor la instituțiile și autoritățile publice din subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor sunt neconstituționale.

În soluționarea excepției, Curtea a reținut că potrivit anexei 2 la O.U.G. nr.77/2013 s-a menționat că "ordonatorii principali de credite ai instituțiilor prevăzute în prezenta anexă stabilesc numărul de posturi care se reduc în aparatul propriu și/sau în instituțiile și autoritățile din subordine, sub autoritate, în coordonare sau finanțate prin bugetul acestora, în conformitate cu analizele proprii, astfel încât să reflecte reducerea cu 4% a numărului total de posturi ocupate." Așadar, ordonatorii principali de credite, în mod discreționar, pot desființa posturi ocupate, din moment ce actul normativ criticat nu prevede criterii/condiții în acest sens. De asemenea, a reținut că o atare reducere este de natură să afecteze capacitatea administrativă și funcționarea autorităților publice și prin elementul discreționar care intervine în luarea deciziei de desființare a anumitor posturi. În mod evident, sunt

afectate structura organizatorică și numărul personalului în funcție ale acestor instituții fundamentale ale statului.

În considerentele acestei decizii, în acord cu jurisprudența sa anterioară, Curtea Constituțională a mai arătat că, neconstituționalitatea Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2013 vizează și ordonanța de urgență, care urmează a-și înceta efectele juridice în condițiile art. 147 alin. (1) din Constituție.

Decizia Curții Constituționale produce efecte juridice de la momentul publicării sale în Monitorul Oficial potrivit art. 147 alin. 1 din Constituție și art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, dispozițiile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 77/2013 fiind suspendate de drept până la momentul la care legiuitorul va pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției, dar nu mai mult de 45 de zile de la data publicării, când își încetează efectele juridice.

Constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite, în primul rând, aceluia care ridică excepția. Că autorul excepției trebuie să fie primul beneficiar al deciziei prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale, o stabilește chiar legiuitorul care consacră revizuirea hotărârilor definitive pronunțate în cauzele în care a fost ulterior admisă excepția de neconstituționalitate, atât în materie civilă, cât și în materie penală, cale extraordinară de atac introdusă prin Legea nr.177/2010. Aplicarea pentru viitor a deciziilor Curții vizează, în mod primordial, situațiile juridice pendinte, deci cele care nu au devenit *facta praeterita* ca urmare a necontestării lor. Decizia Curții Constituționale este incidentă în această pricină, care face parte din cauzele pendinte (data sesizării instanței fiind 21.02.2014), în care sunt aplicabile dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale, dar în care nu a fost dispusă sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate respectivă până la publicarea deciziei Curții Constituționale. Curtea nu a condiționat aplicarea deciziei sale în litigiile aflate în curs, de ridicarea unei excepții de neconstituționalitate anterior publicării deciziei, întrucât ceea ce are relevanță în privința aplicării acesteia este ca raportul juridic guvernat de dispozițiile legii declarate neconstituționale să nu fie definitiv consolidat, iar nu exercitarea unui mijloc procesual de apărare. Prin admiterea excepției, efectele deciziei Curții Constituționale se produc *erga omnes*. Or, o atare condiționare nu ar fi avut nici o rațiune și ar fi produs și consecințe discriminatorii între cetățeni aflați în aceeași situație juridică, respectiv având calitatea de părți într-un litigiu în care dispozițiile declarate neconstituționale sunt aplicabile și a cărui soluționare depinde de decizia pronunțată de Curtea Constituțională. De altfel, în ipoteza în care criticile din cuprinsul acțiunii ar fi fost invocate și prin intermediul excepției de neconstituționalitate, la primul termen de judecată instanța ar fi fost pusă în situația de a respinge cererea de sesizare a Curții ca inadmisibilă, având în vedere că actul normativ fusese între timp declarat neconstituțional.

Decizia de concediere este întemeiată strict pe dispozițiile Ordonanței de Urgență nr. 77/2013 declarată neconstituțională și pe actele de punere în aplicare a acesteia, acte care nu prevăd criteriile avute în vedere la desființarea postului reclamantului, astfel încât nu se poate verifica dacă această măsură este justificată de operațiunile de eficientizare a activității care a coincis cu aplicarea dispozițiilor OUG nr. 77/2013. Chiar dacă este atributul exclusiv al angajatorului stabilirea modalității în care își desfășoară activitatea, atunci când recurge la măsura concedierii în temeiul art. 65 C.muncii, are obligația de a face dovada că desființarea locului de muncă al salariatului corespunde unei nevoi reale și este determinată de necesitatea de a-și eficientiza activitatea în scopul utilizării cu randament maxim a resurselor umane și materiale. Or, în cauză desființarea locului de muncă al reclamantului nu a avut la bază o analiză a activității paratei, din care să reiasă necesitatea adoptării acestei măsuri.

Sustinerile din intampinare cu privire la inexistenta celor 7 posturi de executie necesare in vederea mentinerii postului de conducere detinut de catre reclamant, au in vedere dispozitiile art. 3 alin 3 din actul normativ declarat neconstititional si care reprezinta temeiul desfiintarii postului. Vor fi respinse si sustinerile legate de necesitatea contestarii prealabile a HCGMB nr 305/2013 de punere in aplicare a OUG 77/2013, in dreptul muncii nexistand o asemenea conditie in vederea exercitarii dreptului de a contesta o decizie de incetare a contractului individual de munca. Totodata instanta apreciaza ca nu au relevanta apararile cu privire la Legea 161/2003, acest act normativ neavand nici o legatura cu prezenta cauza.

Tribunalul apreciază că, se impune a fi avută în vedere prevederea cuprinsă în art. 79 Codul muncii republicat, care interzice ca în caz de conflict de muncă, angajatorul să invoce în fața instanței alte motive de fapt sau de drept decât cele precizate în decizia de concediere, ori mențiunile din decizia de concediere au un caracter general, neevidențiind alte motive concrete și efective care au determinat pârâta să ia o astfel de măsură. Totodată, verificarea de către instanța a caracterului real și serios al măsurii luate față de reclamantă se impune a se face prin raportare la motivele precizate în decizia de concediere, angajatorul neavând posibilitatea de a indica pe parcursul procesului alte cauze ale concedierii.

Conform Art. 272. CM „Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare. Art. 273. - Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.”

În consecință, concedierea reclamantului este nelegală, fiind dispusă în baza unui act normativ declarat neconstituțional, fără ca pârâta să facă vreo dovadă în cauză a existenței unor alte motive, care să necesite reorganizarea prin reducerea și desființarea posturilor

Față de considerentele expuse, constatînd nelegalitatea concedierii, instanța va face aplicarea dispozițiilor art. 78 CM , urmînd să anuleze decizia de concediere. Pe cale de consecință, părțile vor fi repuse în situația anterioară, conform art. 80 C. Muncii, prin reintegrarea contestatorului în funcția detinută anterior concedierii și obligarea angajatorului la plata unui despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și actualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul de la data concedierii până la data reintegrării efective.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte acțiunea privind pe reclamant CORUȚ LAURENȚIU ȘTEFAN, domiciliat în București,

în contradictoriu cu pârâtii
ADMINISTRAȚIA CIMITIRELOR ȘI CREMATORIILOR UMANE BUCUREȘTI, cu sediul în București, Calea Serban Voda nr. 249, sector 4, cod fiscal 9791650
CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr.291-293, sector 6.

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Consiliului General al Municipiului București și respinge pe cale de consecință acțiunea față de acest parat.

Anulează decizia nr. 195/19.02.2014.

Dispune reintegrarea contestatorului în postul și funcția deținute anterior concedierii.

Obligă intimata la plata către contestator a unei despăgubirii egale cu salariile indexate, majorate și actualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul de la data concedierii și până la data reintegrării efective.

Respinge cererea de anulare a notificării nr 77/22.01.2014 ca inadmisibilă.

Cu apel în 10 zile de la comunicare cererea depunându-se la Tribunalul București.

Pronunțată în ședință publică azi, 30.06.2015.

Președinte,

Asistent judiciar, Asistent judiciar,

Grefier,

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
secția a VIII-a
B-dul. Unirii, nr. 37, sector 3
București, cod poștal 030823

R.....
AR

**PENTRU JUSTIȚIE.
A SE ÎNMÂNĂ CU PRIORITY**

T.P.
POȘTA ROMÂNĂ
Nr. 103/P/5000/2009
Valabilitate - permanentă
București 46

071147

